

pct. af de maksimale dagpenge. Op til dette niveau er det sigtet, at godtgørelsen skal dække hele den mistede ugentlige løn- eller dagpengeindtægt i uddannelsesperioden, men godtgørelsen kan ikke overstige den tidligere indtægt. Denne bestemmelse forudsætter en individuel beregning af godtgørelsessatsen. Det er sigtet, at uddannelsesgodtgørelsens niveau svarer til satserne inden for arbejdsmarkedsuddannelserne.

Til stk. 3

Der kan ydes godtgørelse i medfør af loven til personer, som er omfattet af § 2, stk. 5. Godtgørelsen kan ydes for tab af indtægt eller til omkostninger i forbindelse med deltagelse i undervisning. Tab af indtægt eller ydeligere omkostninger skal dokumenteres ved ansøgning.

Godtgørelsen beregnes for selvstændige med udgangspunkt i den indtægt, der er erhvervet det foregående år ved personligt arbejde. For medhjælpende ægtefæller ansættes godtgørelsen dog ud fra en procentsats af ægteparrets samlede indtægt – dog ikke ud over, hvad der ved skatteberegningen maksimalt anses for indtjant af den pågældende. Ved opgørelsen af de konkrete tilfælde indhentes disse gennem ligningsmyndigheden.

Godtgørelsen for personer omfattet af § 2, stk. 5, kan i lighed med stk. 2 højst udgøre et beløb svarende til 125 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb.

Til stk. 4

Ansøgere kan som hovedregel kun oppebære godtgørelse og befordringstilskud i en periode på sammenlagt 26 uger inden for 3 år. Det vil være muligt, at disse ydelser modtages over flere delperioder, såfremt undervisningsforløbet tilsiger dette. Kun i særlige tilfælde har uddannelsesrådet mulighed for at dispensere fra 26-ugers-reglen. Dispensation kan bl.a. komme på tale for særligt uddannelsessvage grupper, når længden af den valgte uddannelse bidrager til at opfylde disse gruppers specifikke behov.

Til stk. 5

Denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med § 7, stk. 3, hvori uddannelsesrådet tildeles kompetence vedrørende fordelingen af midler til uddannelsesgodtgørelse. Uddannelsesrådet har til opgave at afgive indstillinger om de nærmere retningslinjer for prioritering blandt indkomne ansøgninger og for behandling af ansøgningerne. Ved prioritering af indkomne ansøgninger skal der gives fortrinsstilling for

ansøgere med kort uddannelsesbaggrund, jf. lovens generelle sigte om at give reelle muligheder for uddannelse til de grupper på arbejdsmarkedet, der hidtil har fået ringe andel af samfundets uddannelsesressourcer.

Til § 10

I bestemmelsen fastlægges en generel oplysningspligt for ansøgere til godtgørelse og tilskud. Der gives desuden hjemmel til at kræve tilbagebetaling af beløb, der er modtaget med urette. Der kan selv sagt kun modtages godtgørelse og støtte i det tidsrum, hvor beløbsmodtageren følger den angivne uddannelse.

Til § 11

Ledige skal have mulighed for at udnytte retten til at deltage i uddannelse uden at være begrænset af rådighedsbestemmelsen i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. De skal altså kunne deltage i et undevisningsforløb uden afbrydelse.

En ledig kan derfor vægre sig ved at tage anvist arbejde, såfremt den pågældende kan dokumentere at deltage i et undervisningsforløb i medfør af denne lov. Arbejdsløshedskasserne har mulighed for at få oplysningerne bekræftet ved kontakt til uddannelsesstedet.

Til stk. 2

Den periode, hvor den ledige deltager i uddannelse i medfør af denne lov, vil i forhold til § 55 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring være at betragte som arbejde.

Til § 12

Lovens bestemmelser kan ikke fraviges til ugunst for de omfattede lønmodtagere. Forbedringer for lønmodtagerne i forhold til loven forventes at blive aftalt ved de kollektive overenskomster.

Til § 13

Reglerne i lovens §§ 1, 7 og 8 skal træde i kraft ved lovens bekendtgørelse i Lovtidende. Det sker med henblik på straks at få nedsat uddannelsesråd og -nævn for fastlæggelse af de nærmere retningslinjer for lovens gennemførelse.

Til stk. 2

Reglerne vedrørende ret til fravær i forbindelse med uddannelse træder i kraft den 1. august 1988 og bliver således en landsdækkende ordning.